

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2515/2019
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., као правног следбеника пок. ББ, чији је пуномоћник Тијана Милутиновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4106/17 од 14.12.2018. године, у седници одржаној 10.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизијама странака изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4106/17 од 14.12.2018. године, као о изузетно дозвољеним ревизијама.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије странака изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 4106/17 од 14.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 12382/15 од 28.03.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужене за прекид и застој поступка. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом трећим изреке, делимично је усвојен захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име неисплаћених инвалиднина за период од 01.04.2010. године до 31.05.2015. године исплати појединачне месечне износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом од означених датума до исплате, Ставом четвртим изреке, одбијен је, као неоснован, захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име неисплаћених инвалиднина за период од 01.03.2003. године до 30.04.2010. године исплати појединачне месечне износе, ближе наведене у том ставу изреке, са законском затезном каматом од означених датума до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 205.405,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом шестим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца у делу који се односи на камату и на трошкове поступка од дана пресуђења до извршности.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 4106/17 од 14.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијене су, као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, другом, трећем, четвртном и петом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу шестом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужена да тужиоцу на досуђени износ трошкова 205.405,00 динара плати законску затезну камату од 28.03.2017. године до извршности одлуке. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, старанке су благовремено изјавиле ревизије, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложиле да се ревизије сматрају изузетно дозвољеним, ради уједначавања судске праксе (члан 404. ЗПП).

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права, док је ставом 2. истог члана прописано да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете на име неисплаћене инвалиднине правном претходнику тужиоца, о ком захтеву су нижестепени судови одлучили, тако што су делимично усвојили захтев тужиоца, након што су утврдили у ком делу је потраживање тужиоца застарело. О праву тужиоца, висини тражене накнаде, припадајуће камате, као и истакнутом приговору застарелости потраживања нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца, са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом, због чега у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога у овом случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, са којих разлога је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизије нису дозвољене.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете на име неисплаћене инвалиднине поднета је 20.05.2013. године. Вредност предмета спора који се побија ревизијом тужиоца је 1.919.352,06 динара, а вредност предмета спора која се побија ревизијом тужене 1.456.356,33 динара.

Имајући у виду да су у овом случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд утврдио да су ревизије странака недозвољене, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић